

[Larsen-Ledet]

ning, der placeres som en konto i Nationalbanken med et engangstilskud, således at pengeinstitutterne én gang for alle kender risikoen. Det er så meningen, at Nationalbanken skal træde til, hvis forpligtelserne ved bankkrak overstiger de 3 mia. kr. Det er interessant, at Nationalbanken ikke selv støtter det socialdemokratiske forslag, men i stedet hælder til regeringens, mens Bankforeningen foretrækker Socialdemokraternes model. Det er der formodentlig en række grunde til, og jeg har da også min mening om disse grunde, men jeg skal ikke komme ind på dem nu.

Fra radikal side vil vi ikke i dag tage nogen endelig stilling til, hvilket af de to forslag vi foretrækker – vi mener, det stadig væk er for utilstrækkeligt belyst. Endelig kan det ikke udelukkes, at elementer fra begge forslag kan indgå i en indskydgarantiordning.

Regeringen har rådført sig med Nationalbanken, og vi vil også gerne fra radikal side prøve at finde ud af, hvorfor to så kompetente instanser som Nationalbanken og Bankforeningen har divergerende opfattelse. Vi mener også, det kunne være interessant at få oplyst, hvordan man i en række andre lande tackler dette problem. Det fremgår af bemærkningerne til regeringsforslaget, at det er meget forskelligt fra land til land, hvordan det er organiseret, og vi synes, det ville være konstruktivt i forbindelse med de to forslag, om vi under udvalgsarbejdet fik nogle modeller og ikke mindst erfaringer fra disse modeller på bordet for at se, hvordan garantiordninger kan organiseres og med hvilke effekter.

Hvad angår det socialdemokratiske forslag, er vi enige i, at den gældende praksis for revision i pengeinstitutterne bør skærpes. Det har vi sagt tidligere i dag, og vi har også sagt det sidste år.

Vi finder det endvidere nødvendigt at skærpe banktilsynet. Den melding vil jeg altså gerne give nu, men vi vil i øvrigt vente med at tage stilling til detaljerne, til vi får forhandlet om det i udvalget. Der bør ikke for kunderne i vore pengeinstitutter være tale om en falsk tryghed, og det gælder med hensyn både til revision og til banktilsyn.

Vi vil som sagt gå dybere ned i de spørgsmål, der skiller her, og når vi får endeligt klargjort, hvad der ligger bag disse forskellige opfattelser på det meget vigtige område, skal vi nok tage

stilling og eventuelt fremsætte vore egne forslag.

Når det gælder samfundsrepræsentanterne, som vi igen skal diskutere, nu på baggrund af det socialdemokratiske forslag, mener jeg, at industriministeren uden lovmæssig begrundelse kan indkalde disse repræsentanter til et møde, hvis han finder det opportunt, og hvis der er behov for det.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget står der noget, som jeg principielt er meget enig i, nemlig at hensigten må være at sikre de penge, der af almindelige mennesker er anbragt i andet end spekulationshensigt.

Det lyder simpelt hen bare dejligt, og jeg er meget enig i det, men hvordan i alverdens riger og lande skal vi gøre det? Hvordan har Socialdemokraterne tænkt sig at man i praksis skulle finde ud af det? Jeg forventer ikke at få svar på det her og nu, for så havde det vel stået i forslaget.

Vi er som sagt positive over for tankegangen at sikre almindelige mennesker mod tab som følge af konkurser i pengeinstitutter, og vi mener, der er gode elementer i både lovforslag nr. L 33 og beslutningsforslag nr. B 31, og vi vil gå positivt til udvalgsarbejdet angående begge forslag.

Emmert Andersen (CD):

For lidt siden stod jeg heroppe og anbefalede lovforslag nr. L 42, som er ministerens forslag om at indføre garanti. Derfor kan jeg jo ikke også anbefale dette her, selv om der er mange lighedspunkter og i virkeligheden så mange, at jeg nok mener, det skulle kunne lykkes at opnå enighed om, hvad vi skal gøre.

Jeg vil lige fremhæve ønsket om at styrke den eksterne og den interne revision. Jeg mener, det er et vigtigt punkt, og jeg tror, det er her, man skal sætte meget stærkt ind for at undgå de situationer, man har været ude for i den senere tid, og som ingen af os ønsker.

Pia Dahl (FP):

Jeg føler mig nødsaget til igen at understrege, at vi i Fremskridtspartiet på det bestemteste går imod denne utidige indblanding i bankernes måde at drive virksomhed på.

At Socialdemokratiets beslutningsforslag ydermere bærer tydeligt præg af sædvanlig barnepigementalitet, gør jo ikke sagen bedre. Til